

[Ministeren for kulturelle anliggender]

punkt i den problematik, hr. Flemming Jensen rejste.

Efter at have markeret de mere principielle holdninger, som ligger bag regeringens forslag med hensyn til hovedpunkterne i lokalradio- og -tv-finansieringen og dagbladets mulighed for at få sendetilladelser, skal jeg kommentere et par spørgsmål, som har været fremme.

Fru Ingerlise Koefoed efterlyste stillingtagen til brugerindflydelse og mindretalsbeskyttelse. Det er spørgsmål, som stadig drøftes, bl.a. i forbindelse med spørgsmålet om kabeludvikling herhjemme. Vi har allerede haft en debat om det i forbindelse med det beslutningsforslag, der foreligger, og dér har jeg for så vidt redegjort for mine synspunkter, og dem fastholder jeg. Det har relation til bestemmelsen om, at der skal være adgang i kabelsystemer for lokale udsendelser, hvor vi har sat grænsen til 10 kanaler. Det synes jeg er rimeligt, for der må være grænser for, hvor meget man skal fastlåse folks valgmuligheder.

De ti kanaler er, kan jeg sige til hr. Tinning, valgt, fordi vi så er på et niveau, hvor mulighederne for at sammensætte en menu af programmer inden for kabelsystemet er så tilpas store, at man også kan fastsætte den begrænsning, som ligger i det frie programvalg i øvrigt, uden at det bliver en urimelig belastning for de seere, som er knyttet til et sådant kanalsystem. Jeg er betænkelig ved at gå længere ned i antallet af kanaler med et krav om reservation af en kanal til lokale tv-udsendelser.

Det er, hvad jeg har at sige. Når vi ikke har kunnet fremsætte et forslag, som giver en løsning af finansieringsspørgsmålet, hænger det sammen med, at vi har fastholdt vore principielle holdninger på dette område og har måttet konstatere, at det har der, i hvert fald indtil nu, ikke været flertal for.

Tastesen (S):

Hvis man tænkte sig, at lovforslaget blev gennemført fuldstændig i den form, det har her ved første behandling, gør det så ikke ministeren betænkelig, at man dermed giver dagbladene som det dominerende medium ude omkring i landet en yderligere forstærket stilling på andres bekostning, som oven i købet er offentligt finansieret med støtte? Jeg

tænker på dagspressens fritagelse for moms-betaling, dagspressens billige distributionsomkostninger, den direkte støttevirksomhed, som ministeren som formand for den første betænkning fra Mediekommissionen er meget vel bekendt med, og så det forhold, at et eventuelt overskud ved dagbladsvirksomhed – det forekommer jo en gang imellem nogle steder – som der skal betales skat af, bliver mindre, jo mere man investerer i elektroniske medier.

Det vil simpelt hen sige, at det, regeringen her foreslår, er, at man yderligere favoriserer den skrevne dagspresse, der i sit ejerforhold har en stærkt monopolagtig stilling. Som lovforslaget foreligger, skal den have mulighed for med samfundspenge yderligere at udvikle det monopol, som findes i forvejen. Jeg finder det særdeles uanstændigt. Jeg synes ikke, ministeren kan være bekendt at lægge navn til et sådant forslag.

Hvad angår frekvenserne, har jeg en for nemmelse af, at det, der sker, er, at man inde i P & T siger: hovsa, det, vi hidtil har fortalt under forhandlingerne om vores mediepolitik, går ikke; det er nok klogt, at der sker noget med erhvervslivet; vi har en interesse i selv at få det VHF-bånd, og nu gør man noget andet ude i Europa; nu siger vi til Danmarks Radios bestyrelse – Radiorådet, som det hedder –: I kan selvfølgelig ikke være tjent med, at Danmarks Radio har dårligere kvalitet, når vi nu får et TV 2. Og så sælger man synspunktet til Danmarks Radio på den måde, at Danmarks Radio har tiltrådt det. Og så holder ministeren for offentlige arbejder og ministeren for kulturelle anliggender møde sammen med eksperterne fra P & T, hvor disse fortæller, hvordan det hænger sammen, og så resolverer ministrene, at det skal være sådan. Jeg siger ikke – for at gentage mit første indlæg – at dette sidste standpunkt er forkert, men jeg siger, at det giver en fantastisk utryghed, at vi hele vejen igennem har været i den situation, at vi har måttet forholde os til forskellige holdninger og meldinger fra P & T i denne forbindelse.

Ministeren for kulturelle anliggender (H. P. Clausen):

Jeg synes nok, det er stærke ord, hr. Tastesen anvender i forbindelse med vort forslag om at give dagbladene adgang til at have